

Grunder och huvudargument

Parlamentet har åberopat två grunder rörande dels ett åsidosättande av fördragen, dels ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter till stöd för sin talan om ogiltigförklaring.

Parlamentet anser för det första att rådet använde en felaktig rättslig grund när den antog de överklagade besluten.

För det andra kritiserar parlamentet rådet för att ha använt sig av ett beslutsförfarande som inte är rättsligt korrekt.

⁽¹⁾ EUT L 302, s. 56.

⁽²⁾ EUT L 308, s. 100.

⁽³⁾ EUT L 308, s. 102.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso -Administrativo de Madrid (Spanien) den 19 januari 2015 – María Elena Pérez López mot Servicio Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid)

(Mål C-16/15)

(2015/C 096/10)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: María Elena Pérez López

Motpart: Servicio Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid)

Tolkningsfrågor

1. Strider artikel 9.3 i lag 55/2003 av den 16 december 2003 om ramföreskrifter för anställda enligt tjänsteföreskrifter vid vårdinrättningar mot ramavtalet om visstidsarbete som den 18 mars 1999 ingicks mellan EFS, UNICE och CEEP och som införts i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 ⁽¹⁾, och får den därför inte tillämpas, genom att den främjar missbruk som uppstår genom användandet av på varandra följande utnämningar av personer som extraanställda, eftersom
  - a) den varken fastställer en övre sammanlagd tidsgräns för flera på varandra följande utnämningar av personer som extraanställda eller hur många gånger som dessa utnämningar totalt får förnyas,
  - b) den innebär att det står förvaltningen fritt att besluta om inrättandet av strukturella tjänster, om det sker mer än två utnämningar för tillhandahållande av samma tjänster under en period av sammantaget tolv månader eller mer under en tvåårsperiod,
  - c) den gör det möjligt att utnämna personer som extraanställda utan att den konkreta objektiva grunden för denna anställning avseende tillfälliga, konjunkturbetingade eller extraordinära tjänster behöver anges i utnämningen?
2. Strider artikel 11.7 i det beslut som meddelats av Consejería de Economía y Hacienda de la Comunidad de Madrid den 28 januari 2013 mot ramavtalet om visstidsarbete som den 18 mars 1999 ingicks mellan EFS, UNICE och CEEP och som införts i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999, och får den därför inte tillämpas, eftersom den fastställer att "vid utgången av utnämningens sista dag ska anställningen i vart fall bringas att upphöra och samtliga tillgodohavanden för de tjänster som tillhandahållits under perioden regleras, även om tjänstens innehavare därefter utnämns på nytt", oavsett således huruvida den konkreta grunden för utnämningen inte längre föreligger, vilket krävs enligt artikel 3.1 i ramavtalet?

3. Är det förenligt med det angivna syftet med ramavtalet om visstidsarbete som den 18 mars 1999 ingicks mellan EFS, UNICE och CEEP och som införts i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 att tolka artikel 9.3 tredje stycket i lag 55/2003 av den 16 december 2003 om ramföreskrifter för anställda enligt tjänsteföreskrifter vid vårdinrättningar på så sätt att, om det sker mer än två utnämningar för tillhandahållande av samma tjänster under en period av sammantaget tolv månader eller mer under en tvåårsperiod, det ska inrättas en strukturell tjänst inom vårdcentrets personalstyrka, vilket innebär att en arbetstagare som utnämnts som en extraanställd övergår till en vikarieanställning?
- 4) Är det förenligt med icke-diskrimineringsprincipen, som slås fast i ramavtalet om visstidsarbete som den 18 mars 1999 ingicks mellan EFS, UNICE och CEEP och som införts i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999, att på tillfälligt anställda enligt tjänsteföreskrifterna som omfattas av kategorin extraanställda tillämpa samma ersättning som föreskrivs för arbetstagare som ingått avtal om extraanställning, med hänsyn till att båda situationerna i sak är identiska, eftersom det skulle sakna mening om arbetstagare som klassificeras på samma sätt, för tillhandahållande av tjänster i samma företag (Servicio Madrileño de Salud), som har samma arbetsuppgifter och för att tillgodose samma konjunkturella behov, behandlades olika när deras anställningsförhållande upphör, utan att det föreligger något uppenbart skäl som hindrar att visstidsavtal jämförs med varandra för att undvika diskriminerande situationer?

(¹) EGT L 175, s. 43.